

[Alvilda Larsen.]

skatters overvæltning på lejerne, er jo også et rent grundejerkrav, og det er tilmed urimeligt. Det er en kendsgerning, at i det store flertal af lejekontrakter, der er indgået efter 1937, har grundejerne netop taget det nødvendige skatteforbehold, sådan at de har adgang til at fordele skattestigningen på deres lejere. Der var derfor slet ingen grund til at begive sig længere ud ad denne vej.

Det tredje krav, der er skitseret i „Berlingske Tidende“ for i går, nemlig om lejernes deltagelse i forrentning og amortisation af nye centralvarmekedler, vil ligeledes møde modstand fra lejernes side, fordi grundejerne ved fastsættelsen af lejebetalingerne har taget hensyn til sådanne udgifter på forhånd, så der vil ikke være nogen som helst anledning til at give dem gaver både i den ene og den anden ende, ikke engang i anledning af 90 års dagen i morgen.

Med hensyn til forlængelsen af visse bestemmelser i byggestøttelovgivningen må jeg udtrykke min beklagelse af, at de forholdsvist små, men berettigede fremskridt, som indeholdes i den højtærede ministers forslag af 28. oktober 1949, ikke har kunnet gennemføres i indeværende rigsdagssamling. Deres fortsatte udskydelse vil bevirke, at nødvendigt boligbyggeri vil stagnere. Hertil kommer, at de nuværende tilskud til børnerige familier er så små, at det er umuligt for mindrebemidlede børnerige familier at betale indskud og leje i det omfang, som især det nye byggeri kræver. Der hviler et stort ansvar på de partier, som i løbet af 7 måneder ikke har kunnet komme til enighed om denne vigtige lovgivning, og det er mit håb, at det ikke vil gå ministerens forslag om ændringer til boligstøtteloven, således som det nu er gået med lejeloven, at det skal blive en årlig tilbagevendende begivenhed.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale de tre foreliggende lovforslag.

Arbejds- og boligministeren (Kjærbo):

Jeg er i den ejendommelige situation at måtte sige tak til de ærede ordførere, som har anbefalet forlængelsen af de tre foreliggende forslag, samtidig med at jeg må beklage, at vi igen skal forlænge lovgivningen, fordi der ikke har kunnet opnås enighed om en ordning indenfor udvalget.

Det overrasker mig selvfølgelig ikke, at det ærede medlem hr. Elgaard lagde ansvaret på mig. Det er klart, at efter det ærede medlems mening har det ærede medlem intet ansvar for, at det er gået, som det er,

men ansvaret er alene mit. Jeg vil dog gerne på dette sted betone, at jeg end ikke har været kaldt til forhandling i udvalget om noget af de foreliggende spørgsmål, så jeg ved ikke, hvordan jeg skulle have forsømt min pligt. Når det ærede medlem siger, at når jeg starter igen, må det være på en anden basis, ved jeg ikke, hvilken basis det ærede medlem tænker på. Der er fremsat et forslag, som jeg selvfølgelig var klar over måtte til dybtgående behandling i et udvalg, og jeg regnede heller ikke selv med, at man straks kunne tiltræde det.

Det ærede medlem hr. Elgaard siger, at 7/8 af paragrafferne har man været enig om, men så forstår jeg ikke, at man ikke kunne blive enig om resten, når det dog har været tilkendegivet, at man, såvidt jeg ved, fra næsten alle sider var enig om under visse forudsætninger at gå med til en lejeregulering. Ja, det erkender jeg, men i det lange løb vil den tilstand jo ikke kunne opretholdes, at vi på den ene side har et lavt lejeniveau og på den anden et højt lejeniveau i de nye bygninger.

Det ærede medlem hr. Elgaard bebuder, at han vil stille forslag til ændringer ved anden behandling. Jeg har en anelse om, hvad disse ændringsforslag går ud på, men skal ikke komme ind på dem, da jeg kun kender dem fra bladene. Man skal imidlertid ikke være altfor optimistisk med hensyn til min medvirkning, hvis de pågældende ændringer betyder camoufleret lejeforhøjelse, og man ikke tager andre ting med i betragtning, som må være forudsætning for ændringer.

Det ærede medlem hr. Thestrup erkendte åbent, at grunden til, at vi ikke har kunnet nå til et resultat, var, at der ikke har kunnet opnås enighed, og jeg forstår på det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at hun mener, at der fra visse sider har manglet den smidighed, som altid skal til, for at man kan opnå et resultat.

Jeg må også meget beklage, at man har knyttet ændringer i byggestøtteloven nøje sammen med ændringer i huslejeloven. Jeg havde håbet på, at byggestøtteloven kunne gennemføres på en sådan måde, at der derigennem kunne skabes et incitament for byggeriet. Det har man altså ikke villet; man har af politiske grunde knyttet byggestøttelov, boliganvisningslov og huslejelov sammen, og det må jeg i høj grad beklage.

Jeg kan herom ikke sige andet, og så må vi se, hvilke ændringer det ærede medlem hr. Elgaard kommer med, ændringer, som jeg forstod at det ærede medlem hr. Thestrup ville støtte. Men jeg gentager: gå med